

Ја сам учитељ

Ја сам учитељ.

Рођен сам у тренутку када је прво питање изашло из дјететових уста.

Ја сам истовремено више људи на више мјеста.

Ја сам Сократ који подстиче младе Атињане да дођу до нових идеја постављањем питања.

Ја сам Езоп и Ханс Кристијан Андерсен који откривају истине кроз безбројне приче.

Ја сам Марва Колинс која се бори да свако дијете има право на образовање.

Имен оних који су се бавили мојом професијом звоне као хор познатих по својој хуманости...Буда, Конфучије, Ралф Валдо Емерсон, Мојсије и Исус.

Ја сам од оних чија су имена и ликови одавно заборављени, али чије ће се личности и наук заувјек памтити кроз успјехе њихових ђака.

Плакао сам од радости на вјенчањима бивших ученика, смијао се од срца када су им се рађала дјеца и стајао главе погнуте од бола и збуњености поред гробова ископаних прерано за још веома млада тијела.

Током дана од мене очекују да будем глумац, друг, медицинска сестра и љекар, тренер, проналазач изгубљених ствари, позајмљивач новца, таксиста, психолог, замјена за родитеље, продавац, политичар и чувар вјере.

И поред мапа, карата, формула, глагола, прича и књига, ја стварно немам шта да подучавам моје ђаке јер они морају сами да уче, а ја знам да је велика мука сазнати ко сте.

Ја сам парадокс. Говорим најгласније кад најпажљивије слушам. Мој највећи дар је у томе што сам спреман да са пуно поштовања учим од својих ђака.

Материјално богатство није мој циљ, али по читав дан налазим богатство у тражењу нових могућности да моји ђаци искористе свој таленат и у сталном откривању оних талената који су понекад закопани у онима који себе потцјењују.

Ја сам најсрећнији од свих који раде.

Доктору је допуштено да у једном чаробном тренутку донесе живот на свијет. Мени је допуштено да гледам како се тај живот свакодневно поново рађа са новим питањима, идејама и пријатељством.

Ако га пажљиво гради, архитекта зна да његова грађевина може да траје вијековима. Учитељ зна да ће, оно што гради с љубављу и истином, остати заувјек.

Ја сам борац, свакодневно водим битку с притиском вршњака, негативним појавама, страхом, конформизмом, предрасудама, незнањем и апатијом. Међутим, имам и велике помагаче: интелигенцију, радозналост, подршку родитеља, индивидуалност, креативност, вјеру, љубав и смијех, који су сви уз моју заставу и жестоко ме подржавају.

А вама, родитељи, треба да захвалим за овај предивни живот који имам среће да живим. Ви сте ми пружили велику част повјеривши ми ваш највећи допринос вјечности, вашу дјецу.

И зато имам веома богату прошлост. Садашњост ми је изазовна, авантуристичка и забавна јер ми омогућава да свој живот посветим будућности.

Ја сам учитељ... и Богу свакодневно на томе захваљујем.

Џон В. Слотер

Прича из књиге "Мелем за душу", Народна књига, Алфа, Београд 1997,